

Any XI (Segona època)

BAIX MONTSENY, 7 de Gener de 1937

Núm. 408

Comença l'any de la Victòria!

Un sextet... de dictadoretts

En el nombre passat donàvem compte del traspàs als rengles fidels, als ideals del poble, del conveí Joan Cot Anfrons, fet que mereix tota classe d'alabances.

En aquest, ens ocupem del què en aquests darrers dies, des de dijous, és el tema de totes les converses. Ens referim al fet descobert i comprovat amb certesa, en la persona (?) del conveí A. Vilà Colomer.

Qui diu mal de tú en ta absència, temor té de ta presència, diu l'adagi; però el fet que comentem avui, el fet que posa de relleu la personalitat de l'individu protagonista, no és amb la intenció de dir-ne mal, perquè ell no hi és.

Sense ésser profetes, ja fa temps que prevèiem casos d'aquesta índole; coneixem el tal *fulano* des de temps. Els seus aires de dictadoret analfabètic, per força havien de portar-lo a un vassis d'individualisme... (Cadascú el que és seu). Era soci del Casal Català Republicà i del Partit Socialista; home de dos partits, *enxufista* segur. Aquests Partits, però, ja han acordat la seva expulsió.

Al parlar del «Quintet» *Francus, Cabanellis, Quipus di Llanus, Molis i Marcus, vulgaris traidoris, assessinis, analfabeticus i foragidis*, podríem afegir-hi un altre nom que hi lliga força: *Passus Largueris* i així en lloc d'ésser quintet, seria «sextet».

Es veu que l'any 1936 havia d'ésser l'any de les traïcions; però ja s'ha acabat... ja som al nou any 1937, any de la Victòria del poble.

LA REDACCIÓ

Un sol mot: UNIÓ!

Activitats sindicals ¡OBRERO!

Degut a una equivocació de la impremta on es fa el nostre periòdic, no es publicà en el nombre passat aquest article d'actualitat notòria. Demanem als nostres lectors que se'n facin càrrec i a l'ensems que perdonin l'equivocació. Llegiu-lo:

En l'assemblea de sindicats de la Federació obrera Local, de la C. N. T., celebrada el dia 17 de Desembre, a l'Estatge de Sindicats Unics, va quedar nomenada una Comissió d'Estudis Econòmics pro-paro forçós, per estudiar a fons i procurar resoldre aquest afer el millor i més ràpid possible.

No vol dir això que aquesta Comissió pretengui restar autoritat i suport als organismes de conjunt que ha creat la Revolució; però sí que volem que si els organismes al·ludits no aborden els problemes que ens afecten i que necessiten una solució ràpida i viable, siguin els sindicats els que vagin marcant les pautes a seguir per no entorpir la marxa de la Revolució triomfant, ja que si no es procura solucionar aquest paorós problema, es preveuen fatals conseqüències; doncs no es pot tolerar de cap de les maneres que avui hi hagi qui faci ostentible una vida superflua mentre n'hi han que no poden cobrir les necessitats més perentòries per viure.

Es per això que creiem necessari que els Sindicats vagin estenent la seva influència, adaptant-se per complir una de les missions per les quals foren creats.

A l'exposar això, no vol dir que dubtem de la bona voluntat dels camarades nostres i de les altres organitzacions enquadrades dintre els organismes oficials; però es necessari que aquests organismes es vagin amotllant a les circumstàncies que imposa la guerra i la Revolució actuals, per actuar amb la rapidesa i energia necessària que exigeixen les al·ludides circumstàncies.

Si les iniciatives no vénen de dalt, és nostre deure el buscar-les i posar-les sobre el tapet de la realitat, sens que això vulgui dir que no siguem disciplinats amb els acords i amb els representants nostres en els esmentats organismes oficials.

La guerra ens planteja dos problemes de gran envergadura, els quals havem de donar solució ràpidament si volem que la raó i la justícia surin per damunt de tot.

Primer: Procurar que res no manqui als nostres germans que lluiten al Front amb entusiasme i abnegació sublims.

¡No seas pernicioso!

En un artículo publicado en este periódico y escrito por mí, pongo de manifiesto una de las muchas anomalías que se sucedieron al movimiento del 19 de julio del 1936, y que no son extrañas, pero sí de lamentar. Dichas anomalías, es la de que no faltó quien creyera que la revolución era un simple cambio de dueño, y se dieron al trabajo de apropiarse de autos, torres y cosas por el estilo. En dicho trabajo no puntualizo, ya que lo que en dicho párrafo digo, está pasado y subsanado, pero no faltó alguna de esas mujercuelas que lejos de discutir las cosas en asambleas, como lo hacen los hombres, dieron tan mal intencionada interpretación, que lo comentaban en la calle como lo hace el vulgo. Ahora bien, tengo que hacer una aclaración, y es que tengo por norma desde que me creo medianamente emancipado, no discutir ni hacer comentarios de todo aquello que para mí sea desconocido, ya que es la imprudencia más grande que puede cometer un hombre; por lo tanto, no puedo referirme a lo que pueda haber sucedido — si es que algo así ha pasado — en Baix Montseny, supuesto que hace escasamente dos meses que estoy aquí, y que por mi parte no creo en supuestas anomalías, porque el consejo municipal merece la garantía de los ciudadanos de esta localidad.

ANTONIO CONESA

Les composicions en vers, si no són fetes d'acord amb les regles poètiques i de prosòdia, es fa difícil corregir-les, per tant, la Direcció del periòdic fa avinent als lectors que són publicades tal com vénen, llevat de les elementals faltes ortogràfiques.

Segon: Procurar també que tot el qui no defensi la causa justa i noble del treballador Espanyol amb les armes a la mà, la defensi amb l'eina del treball, que a la reraguarda és tant útil com ho és a la vanguardia la més poderosa de les armes.

Es, entenent-ho així, que aquesta Comissió ha cregut convenient actuar amb la Cooperació de tots i es complauria de que la seva actuació fos recolzada amb l'estímul del poble, que en tot moment l'animés a treure la tasca endavant i així tots faríem quelcom pel triomf de la llibertat i de la democràcia.

Per la Comissió d'Estudis Econòmics
Pro paro forçós,
SALVADOR CHAVANEL

El desenroïllament cultural de la cooperació

LEMA: Cultura també és producció.

Necessàriament si hem de creure que el Cooperativisme és un factor progressiu, moral i econòmic, també haurem de creure en l'impuls necessari del desenroïllament cultural de la cooperació, principalment, dintre dos aspectes primordials del cooperativisme, deixant de banda, particularment, la necessitat individual de capacitar-se intel·lectualment i tenir l'ètica necessària per seguir el curs evolutiu de la Humanitat.

No és dir res de novetat, el dir senzillament que el cooperativisme té una lluita establerta contra una altra classe, composta pels grans «Trusts» en primer terme i secundats pels acaparadors i intermediaris, els quals són els enemics del consum i producció directa, i, per tant, enemics del proletariat.

Analitzem, doncs, aquesta trilogia capitalista per diversos aspectes i veurem: 1. Els grans Trusts o sindicats d'especuladors, els quals s'uneixen per promoure en el mercat una puja o baixa de valors segons les seves conveniències i en perjudici directe de la classe treballadora, la qual es troba que aquesta maniobra d'especulació li reporta sempre un encariment en el cost de la vida.

2. Els acaparadors, o diguem més clar, els esparvers de la Humanitat es valen per fer els seus negocis de la necessitat dels treballadors del camp, invertint els seus capitals després de les collites, que compren a baix preu, ja sigui el blat, l'arroç, moresc, etc. etc., i després tenen l'especulació d'acaparar-ho fins que hi hagi escassetat, podent després ells, d'aquesta manera, portar en el mercat el control dels preus de gèneres sempre elevadíssims al costat del cost que ha pertocat al productor el qual hi ha esmerçat la seva suor i esforç.

3. L'intermediari, que és el paràsit de la Humanitat, és la trava que s'interposa perquè el consum i la producció sigui directa; és la malla que lliga la cadena d'esclavitud dels treballadors; els lliga amb llurs misèries, llurs necessitats, llurs desgràcies i llurs vicis.

L'intermediari sap sobradament que la lliberació dels obrers està en les rengleres de la cooperació, però també sap que és la seva ruïna d'ocell de presa.

Si ens mirem la cooperació per diferent angle, veiem també en la lluita evolutiva de la Humanitat, les acaballes d'una classe que s'enderroca amb estrèpit, fahada pels seus vicis i els egoïsmes i veiem sortir una florent època de germanor en la qual el cooperativisme està predesinat a jugar-hi el paper més important, ja que tal com hem exposat, és el factor principal en la vida econòmica, de distribució de la nova societat; és el timó d'aquesta gran nau del món que marxa a través dels segles segura de la seva victòria i la Veritat amb la seva finalitat.

Per això, treballadors, tots perquè aquesta obra sigui factible, cal que el cooperativisme escampi arreu del món aquesta llavor cultural, aquesta cultura d'estudi, de meditació i d'ensenyament que perfecciona el cervell dels homes; Cultura en els camps conreus i plens de verdor, en els arbres que donen el seu fruit per la vitalitat del sol. Cultura a les Cooperatives perquè també dongui els seus, segurs de recollir la collita que s'atansa per la vitalitat del sol de la Llibertat.

JOAN PLA

(Del Certàmen literari de la Cooperativa «La Previsora». Any 1935).

L'experiència revolucionària

Molt es parla de que el moment revolucionari actual de fracàs, de falta de tècnica en els elements responsables de la nostra gran sindical, a pesar de tots els pesars és la més gran la C. N. T. se'ns posa per exemple la revolució rusa, en la qual els anarquistes fracassaren de principi per donar més tard pas a un comunisme estatal, a una dictadura proletària.

En primer lloc hem de tenir en compte que les condicions de cultura, econòmiques i fins racials, són tan distintes de les nostres, que voler calcar aquella revolució seria indubtablement anar a un fracàs cert i inevitable, a pesar de tota la preparació i tècnica que diuen posseir els seus patrocinadors.

L'experiència és la mare de la ciència, diu l'adagi. És cert fins a determinat punt. Hi ha una anècdota veritablement típica: En Pascal, un dels pensadors més importants de l'humanitat, volia, ja abans dels seus deu anys estudiar matemàtiques. Fou tancat pel seu pare dintre un quarto amb llibres de gramàtica exclusivament. Al cap de dos dies fou trobat per sa germana dibuixant estranyes figures geomètriques. Havia sense llibres, sense instruments, tornat a inventar la geometria i demostrat moltes de les proposicions d'Euclides. Si bé és cert que el què ja era inventat no deu inventar-se més i que les conquestes dels savis passats estalvien el temps dels savis presents, no és menys cert que el temps que va emplear Pascal en la seva invenció de la Geometria, de temps que molts savis han perdut buscant per si mateixos coses que els seus predecessors havien ja trobat, no fou perdut ni molt menys, constituït per ells com una gimnasia cerebral per la formació del seu esperit. Com diu l'Eugeni d'Ors, juga un joc tràgic i diví.

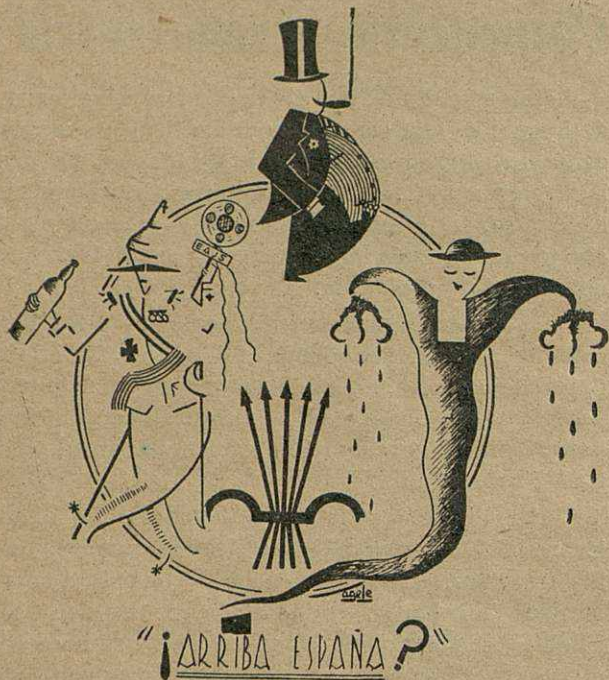
No vol dir això que sempre s'hagi de procedir de la mateixa manera, sinó que aprofitant sempre l'experiència aliena ha de progressar-se. Dels errors del passat en surt sempre la perfecció del present. Però, quin goig sent quan sense l'ajut de ningú pot l'home resoldre algun greu problema l'indole qualsevol.

En aquests moments, vivim una hora revolucionària d'assaig. És molt possible, millor dit, és segur que cometem errors, alguns de capital importància. Vol dir que hem de copiar grollerament i literal una revolució feta en unes condicions tan diferents de les nostres com la revolució Russa? Mai, que aprofitem l'ensenyança que ens brinda i que millorem la seva actuació, molt bé. Que no volguem implantar i d'una forma massa violent i radical una forma de vida tan nova com la que prediquem, conforme. Ara que ens aturem en un punt, perquè Rússia no passà d'ell, això no solament és de poc sentir revolucionari, sinó que qui vulgui predicar aquestes Doctrines és per força un anquilosat mental, un enamorat dels procediments arcaics i caducs.

Aprofitem de Rússia tot quan ens brinda de generós la seva revolució, rebutgem-ne tot el què tingui d'antidemocràtic.

E. ROQUETA

Dels articles firmats en són responsables llurs autors.

Bloc de Notes

Setmana de l'Infant

Divendres passat va començar la Setmana de l'infant amb una sessió de Cinema infantil. Hi foren convidats tots els col·legis de la vila.

El diumenge al matí, va fer-se el típic «pasacalle» pels carrers, en els qual postul·laven a profit de la Setmana de l'infant, gentils senyorettes, flor de nostra vila.

A les dotze del mateix diumenge a la plaça d'Espanya, es tocaren tres sardanes per l'orquestra local, que varen ésser força concorregudes.

A les 9'30, de la veïlla del diumenge també, al saló-teatre del Casal Català Republicà, va tenir lloc una representació pels aficionats de la Societat que posaren en escena les obres: «El llit del Capità», «Les tres alegries» i «Agència d'informes comercials».

L'entrada que era a voluntat, va ésser destinada a profit de la Setmana de l'infant.

Diumenge vinent, dia 10, a la tarda, tindrà lloc al saló d'actes de la Federació Local de Sindicats, la

clausura de la Setmana de l'infant i es celebraran els actes que segueixen:

Recital de piano a càrrec de l'eminent pianista Miquel Santamaria, secretari de l'Ajuntament.

Cançons per l'artista local el tenor Josep Draper.

Recital de violí a càrrec del jove i popular violinista fill de nostra vila Rafel Ferrer.

L'artista rus Sacha Goudina, de fama mundial, executarà peces del seu extens repertori.

Recital de poesies, Discursos i Cançonetes.

El departament de Cultura i Assistència Social d'acord amb les Joventuts Llibertàries han destinat 200 ptes. dels ingressos de la Setmana de l'infant, a les escoles, per tal de comprar jocs de dames, escacs i llibres que serveixin per tots els nens del poble.

Tots els actes pro-setmana de l'infant, han sigut organitzats per les Joventuts Llibertàries amb la col·laboració de l'Ajuntament.

Excursió

Divendres vinent, els refugiats de Madrid, sortiran a visitar el troç de litoral català d'Arenys a Barcelona i retorn per l'interior.

A Santa Fe

Procedents de Barcelona, arribaren a Sta Fe 45 nens dels refugiats de Madrid, que han sigut allotjats a les torretes dites de «Cal Trompo».

Les despeses de manutenció i abitualment, aniran a càrrec dels pobles de la rodalia.

El Conseller de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona visitarà dintre breus dies aquests nens i ha convidat a tots els Ajuntaments de la Comarca.

Visita

Hem tingut el gust de saludar al ferm republicà federal ex-tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona i President de la Columna Peyrotte, Pere Figueres Blanch, procedent de França, on va anar a fer un míting de propaganda per la causa del poble espanyol.

Ens ha promès la seva assistència i la seva col·laboració més entusiasta per la simpàtica festa de la Clausura de la Setmana de l'infant, en cas de trobar-se a Catalunya.

Futbolístiques

Diumenge dia 27 del passat, a les 2'45 de la tarda, s'enfrentaren els equips del Granollers i Baix Montseny, al nostre camp.

El Granollers pressiona per uns moments, allunyant la defensa el perill; reacciona el Baix Montseny, i veiem com s'apropa a la porta del Granollers dins l'àrea de *penalti*, veiem com Ventura és violentment carregat per tres jugadors forans, sense que l'àrbitr piii la falta. Als 18 minuts de joc, per una arrencada del nostre club intervingut per Masferrer i Esquís, aconseguim el primer *goal* i acaba la primera part amb fort domini per la part del Granollers.

Al començar la segona part, per una indicició de la Defensa local, el Granollers per obra de Valls, marca el seu primer *goal*. Això motiva una rèplica del Baix Montseny, que al cap de 4 minuts Vilà marca el segon *goal*; passats uns 20 minuts, per un *pase* de Masferrer a Esquís que aquest centra a Ventura qui amb el cap marca el tercer *goal*.

Del Granollers, destaca en Garí. Dels locals, Finet i Sidret, i els altres es superen, comparat amb altres encontres.

L'àrbitr discret.

.....

El dia 28 de Desembre del passat any 1936, tingué lloc a l'Estatge del Club del «Baix Montseny, l'entrega del pergamí al jugador, incansable defensor dels nostres colors, Ramon Masferrer, en just homenatge.

L'entrega va fer-se amb una espècie de reunió familiar entre la Junta i els jugadors que amb sa presència testimoniaren al company Masferrer, la seva estima.

El company Gual, li feu entrega del pergamí dels signats i enalfí posant de relleu els esforços que l'homenatjat company bé fent per enlairar el nostre Club, i fa vots perquè aquest amb la seva inferioritat, pugui posar se a categoria superior.

El company Masferrer agrai amb sentides paraules les dites pel company Gual, diguent que tots els havem de fer els esforços per col·locar els colors baixmontsenyencs a una altura de superior categoria, cosa que el reporter des d'aquest ínfim lloc, desitja que així sigui.

Seguidament el company Santiago Sibina, en nom de la Junta, donà l'acte per acabat.

.....

El partit que es jugà el dia 3 del mes que som, a les 3'15 de la tarda entre el Caldes de Montbui i l'Equip Local, va ésser magnífic.

Després de joc alternat el Caldes marca el primer *goal* als 17 minuts de joc. Surt l'Equip Local i després d'algunes jugades apurades, el defensa del Caldes fa un *penalti* que en Viñets transforma en *goal*.

Importantíssim

La Comissió d'Estudis Econòmics pro-paro forçós, fa avinent a tots els treballadors, que d'acord amb l'Ajuntament d'aquesta Vila, estudiant l'impost del 5 % sobre els jornals obrers, s'ha cregut que es podia suspendre.

Per tant, el Consell Municipal i la Comissió d'Estudis Econòmics pro-paro forçós, comuniquen a tots els treballadors d'aquesta localitat que **ha sigut suspès l'al·ludit impost del 5 %**.

Dels treballs d'aquesta Comissió, procurarem donar-ne compte en nombres successius d'aquest periòdic.

Trasllat

Ha sigut traslladat a Arbúcies el nostre amic i encarregat de les oficines de l'Energia Eléctrica, En Josep Barlet.

Li desitgem una bona estada.

Oposicions

Dilluns passat van tenir lloc al saló d'actes de l'Ajuntament les oposicions per cobrir les tres places d'ajudants de mestre, escollint-se un tema a sorteig. Hi prengueren part tres homes i tres dones.

Cinema Social

Dissabte vinent, al saló d'actes de la Federació Local de Sindicats, tindrà lloc una sessió de Cinema Social. a les 9 de la vetlla.

La segona part domina el Baix Montseny que amb una magnífica escapada marca el segon *goal* i al cap de 6 minuts el Caldes marca l'empat; però el nostre equip amb una ràpida maniobra i per Esquís, marca el tercer *goal*, últim de la tarda.

L'Equip forà, porta un «Mitg centre» i un «porter» que es destaquen dels demés. Els locals, estiguéren molt per sota de l'actuació del Diumenge passat davant el Granollers.

L'àrbitr, amb algun error discret.

.....

S'assabenta que tots els que al dia 7 vulguin acompanyar el nostre Equip al camp del Granollers, que es sortirà a la 1'30 de la tarda, essent el preu d'anada i tornada de 3 pessetes.

També pel dia 7, diada de l'Infant, jugaran l'Infantil del Granollers contra el nostre equip petit.

Esperem que tots els esportistes contribuïran a la digna festa de l'Infant.

JOSEP VIGAS

El Riu

Lema: Medifem-lo

Allà, en l'alta muntanya, en un recó tranquil,
entre l'herba verdosa i el reposat ambient
llisca sobre la molsa, tot senzill i humil,
la naixença d'un riu amb melodies d'argent.

Brolla petit i senzill, serpentejant davalla
sobreixint d'alegria que tot ell resplandeix,
sentint-se de sa veu barreig de cançó i rialla,
que és de tendre joventut que tot just ara floreix.

Dotat d'una gran formosura, anhelós de diversió,
la tendresa joventívola que vora seu fa sentir
troba que no és lloc propici i pren la determinació
de córrer per tot el món i de sa terra fugir.

Baixa dels cims quan s'alça la lluna clara,
deixant el recó tranquil de la naixença dolça,
no pensant amb els plors de l'abandonada mare
ni el bell lloc ombrívol humit de tendra molça.

Dominat per tal idea sols té el desfici de fugir,
anar pel pla i els pobles per provar la nova vida
i buscar les ocasions per poguer-se divertir,
tot i deixant sa mare: aquella terra humida.

Corre indecís tot sol a glatir la nova vida,
trobant pel mateix camí altres que també hi van,
ja se sent fort i dona més esbranzida
i presumint d'energia tot orgullós es posa davant.

Corrent pels boscos sentí el bramul de la ventada
assegut dalt d'un sigle, situat en un altre cim,
per tots els seus entorns dona complerta mirada
i descobreix allà lluny una blavor sublim.

Desseguit hi corre, dominat per l'esperança
de gosar del paradís fins ara desconegut,
res l'atura, el seu anhel ja s'atança,
però hi arriba i s'espanta, trobant-se perdut.

Vol recular i és impossible; tornar enrera ja no pot.
Sa gentilesa ha perdut; sa joventut defalleix;
plora i gemega al veure apropar-se la mort,
fins que d'una glopada, la mar l'engoleix.

Joventut esbojarrada ¡Ai qui no t'encamina!
pel camí de bona vida, fugint de vicis i plaers,
tingues en compte ço del riu que ningú domina
fins que cau a l'abim per no aixecar-se més.

JAUME TARRIDAS

(Del Certàmen literari de la Cooperativa «La Previsora»: Any 1935.)

Avant...

Pas a la instrucció sagrada
que tot el món il·lumina,
amb sa resplendor encamina
a la tendre joventut.

El corb de l'obscurantisme
que amb son bec vol trossejar-la,
però surt un braç a amparar-la,
que és potent, noble i forçut.
Encatifant son pas de violes
i son front de semprevives,
dóna joies expresives als obrers, els fills
del cor i els brots que sols vegeten
de la tendra infància nostra,
ben prompte ens donaran mostra
de son conquerit tresor.

Passant per florits corriols
diu avant! I avant camina
i als obcecats domina el seu miserable
fat, no és pas lliure l'ensenyança
de la ciència, estil de glòria,
i un record a la memòria del proletariat obrer.
Que es nodreixi bé la idea,
un fill d'un pare pobre
no és pas ell que al món sobra,
ja que és font de producció,
que s'acosti a l'escola
amb amorosa tendresa,
que el que ampara la pobresa
rep de noble un galardó...

ANDREU CASTELLÀ

Aquest nombre extraordinari surt amb notable retràs a causa d'una avaria en el motor de l'impremta de la Delegació núm. 2, i tampoc es publica la secció d'administració local que continuarem en la propera setmana.

Mori el Feixisme!...

Notes meteorològiques locals

Mes de Gener de 1937

Setmana primera

Dies	Vent		Núvols		Aigua Caiguda en 24 hores m.	Temperatures		Pressió atmos- fèrica	Humitat Relativa de l'aire
	Direcció	Força	Dècimes cel cobert	Classe núvols i direcció		Màxima	Mínima		
29 Dimarts	S	3	10	St-Cu	0·0	11	6	753	80
30 Dimecres	NE	10	10	A-cu-St cu	0·0	11	5	754	83
31 Dijous	NNE	5	7	A-St-Fr-St	0·0	12	0	756	84
1 Divendres	SW	3	7	A-St		13·5	-1	756	87
2 Dissabte	SW	3	0			13	-1	757	85
3 Diumenge	S	5	0			12·5	-1·5	757·5	89
4 Dilluns	S	4	0			12		757	79

Temperatura Màxima; 13·5 graus el dia 1; Mínima: 1·5 sota zero el dia 3. Pluja total indicis.

BREU COMENTARI: El temps degut a les Altes Pressions, continua amb el règim de temps bo, amb temperatures estacionàries i lleugeres glaçades a la matinada. La pressió Atmosfèrica es troba actualment en el seu curs més alt, registrat fins avui.

AGUSTI CORTADA

ALTAVEU

...1937... la som a l'any nou... El present any que tot just ara comença serà l'any de la Victòria...

...Un any nou que comença i un de vell que fuig...

Al començar l'any 1937, ens trobem lluitant contra uns homes traïdors a la seva pàtria i al seu honor... El poble continua oferint la seva sang per a defensar les sagrades llibertats, i per a fallar el pas d'aquests generals perjurs que prefereixen inútilment esclavitzar a la massa obrera.

* * *

El nostre poble de Baix Montseny ha volgut que la «Diada del Combatent» fos celebrada pels seus fills que lluiten a les trinxeres, ...i és per això que l'Ajuntament al cap i totes les altres entitats político-sindicals, han tramès als respectius fronts les clàssiques i típiques llaminadures pròpies d'aquesta diada per a fer gaudir uns moments agradables als qui laboren per la Pau entre els homes.

* * *

...Es parla, i amb certa insistència, de la implantació de la «Carta Familiar» per a tots els ciutadans de Baix Montseny. Nosaltres voldríem que com més prompte millor aquesta mesura fos una realitat, ja que resoldria de cop i del tot el problema de l'abasteixement...

Per exemple: en el que fa referència al Pa, hi ha famílies poc nombroses que a la més petita alarma es dediquen tots plegats a l'acapament d'aquesta matèria nutritiva i després passat el «pànic» es troben amb un grapat de kilos de pa sec, i com és natural, els tallen a trossos i serveixen per alimentar les gallines i conills .. això és molt lamentable.

Esperem del Conseller de Proveïments la màxima rapidesa en aquest afer.

* * *

Encara que no sabem res oficialment, ens assabentem per via particular de que per part d'alguns elements obrers de la Fàbrica de Llet Sila, aviat editaran un quinzenal local. Esperem amb goig aquesta nova, tot desitjant-los-hi una llarga durada... I l'intercanvi nostre amb el novell col·lega.

* * *

Sentim molt veure'ns obligats a insistir per a tornar cridar l'atenció al Conseller d'Assistència Social referent als segells Pro S. de G. i el d'Ajut I. de R. que encara no es troben als estancs de la nostra vila, malgrat les insistències que des d'aquestes planes venim fent... Les cartes que vénen de fora, totes vénen amb el corresponent segell, i que consti que ens causa una gran vergonya l'haver de contestar les sense poder posar-li, i no per culpa nostra. No oblidis el company Conseller que la recaptació d'aquests segells és esmerçada per a la lluita contra el Feixisme.

* * *

Retallem de «La Humanitat» el següent text d'unes declaracions del Conseller de Treball del Govern de la Generalitat, Camarada Miquel Valdés, el qual reproduïm pel seu marcat interès informatiu:

«...Confio que finalment s'arribarà a la fusió en un sol organisme de les dues grans forces sindicals U. G. T. i C. N. T., la qual cosa fora el pas més ferm donat en el camí de l'aixafament total del Feixisme...»

Com que la nostra fórmula és: «¡Unitat per a vèncer el Feixisme!», esperem i fem vots perquè el pensament del camarada Valdés sigui prompte una realitat.

Dels articles firmats en són responsables llurs autors.

Ferms en la LLUITA!

Els "Patriotes"

Quin concepte deuen tenir de la Pàtria els facciosos espanyols? Tant que se la posen a la boca i tan poc que l'estimen la Pàtria veritable.

Perquè jo entenc que el concepte patriòtic, no pot ésser altre que el que es basa en un engrandiment moral i espiritual de l'individu, i procura al mateix temps que les seves necessitats quedin a cobert de tot contratemps.

Des de la infància hauria d'inculcar-se a l'home que no hi ha altra Pàtria possible que aquesta, i procurar al mateix temps que li quedés gravat a l'enteniment que la seva pàtria no és la més perfecta, ensenyant-lo a considerar les altres nacions com a germanes, perquè no hi ha res tan estúpid com l'odi de races i perquè és propi d'orgullosos i superbs (i ja sabem on porten aquests vicis) el considerar-se com a superiors als altres.

Hem vist sempre com els que pateixen aquests mals caminen mirant enlaire, fivats, però a vegades molts ensopeguen i la caiguda és mortal; en canvi, l'home modest, l'home que té sentit comú i toca de peus a terra, pot evitar les ensopegades fent una petita volta.

Aquest és, a l'engròs, el meu concepte de la Pàtria, perquè jo l'estimo (hi han tant de coses que ens hi lliguen), i perquè voldria que, encara que petita, donés, com en temps passats, lleis al món.

Però no lleis despòtiques, injustes, inhumanes, no; sinó lleis nobles, generoses, que facilitessin l'apropament dels pobles; perquè el meu concepte patriòtic és universalista, que no es resigna a contemplar les quatre parets antigues ni es tanca dintre d'elles per a recordar glòries pretèrites, sinó que vol obrir les finestres perquè entri la llum de bat a bat, i si no n'hi ha prou de les finestres i cal enderrocar alguna paret, perquè entri més llum, enderroquem-la, que ja la farem nova.

Perxò, al sentir les bocades que fan de la «Pàtria» els criminals feixistes, pregunto: ¿Quin concepte deuen tenir de la Pàtria aquests homes que no fan res més que anar-la entregant, tros a tros, al feixisme internacional?

Com pot concebre's que un home parli de Pàtria i vulgui ésser esclavitzat per una altra nació que no busca més que una colònia a la Península i a les illes?

Què deu ésser la PATRIA pels feixistes?

AGUSTÍ PENA

PENSAMENTS

Segons els *catòlics*, Crist digué a l'esclau: «Pateix en aquest món que gaudiràs en l'altre». L'Anarquisme li diu: «Lluita en aquesta terra que pots trobar-hi l'alliberació de les teves penes». El primer volia bens. Nosaltres, homes.

Si el Déu que pinten els *cristians* existís, que en seria de malvat de permetre que sempre fóssim nosaltres els que patíssim; de permetre que les iniquitats que s'han produït al món fossin obra de suprema bondat i de justícia suprema.

Joventuts Llibertàries

LA VICTORIA és nostra!

Gràfiques Unificades
Delegació núm. 1

15 cèntims